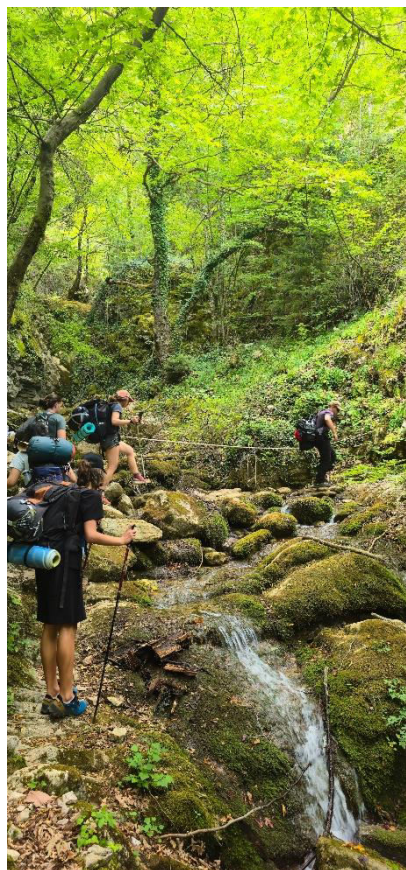
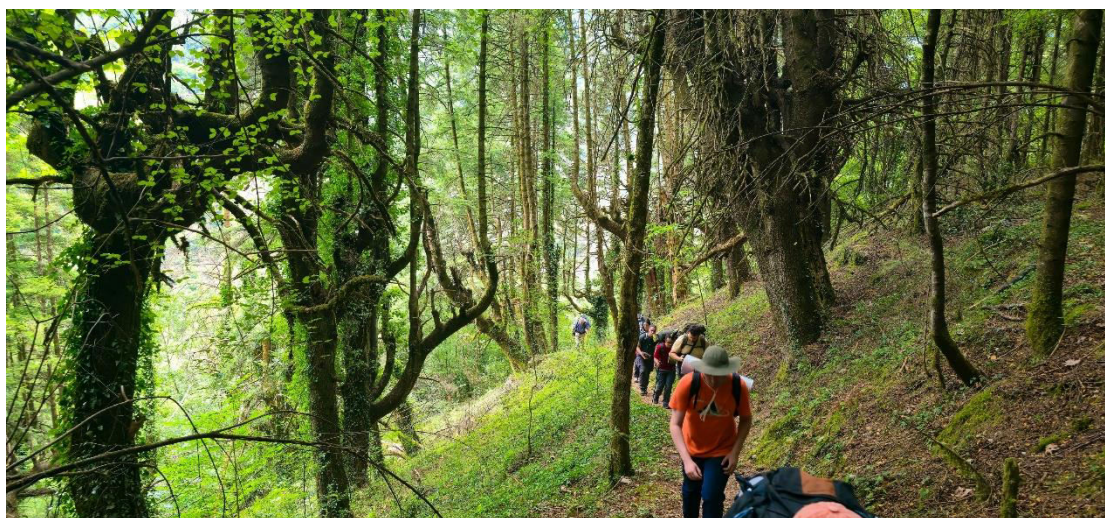

Πολυήμερη πορεία στα Δυτικά Άγραφα

Εκτός από ορισμένες ιδιωτικές επισκέψεις μελών του Φ.Ο.Σ. στα Δυτικά Άγραφα, γνωριμία με την αγέρωχη αυτή οροσειρά δεν έχει πραγματοποιήσει ο Σύλλογος. Με ιδιωτικά μέσα βρεθήκαμε την πρώτη ημέρα κοντά στο χωριό Επινιανά νωρίς το απόγευμα, εκεί όπου αρχίζει το περίφημο μονοπάτι του Ασπρορέματος.

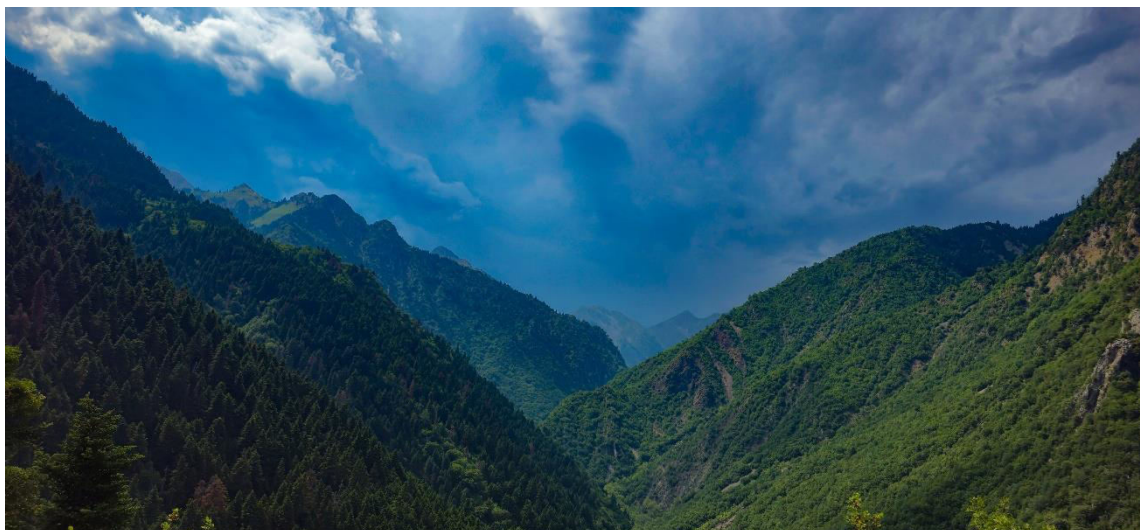
Ουσιαστικά το μονοπάτι αρχίζει κοντά στη συμβολή του ρέματος αυτού με τον Αγραφιώτη, παραπόταμο του Αχελώου. Από την αρχή βρισκόμαστε σε δασωμένο

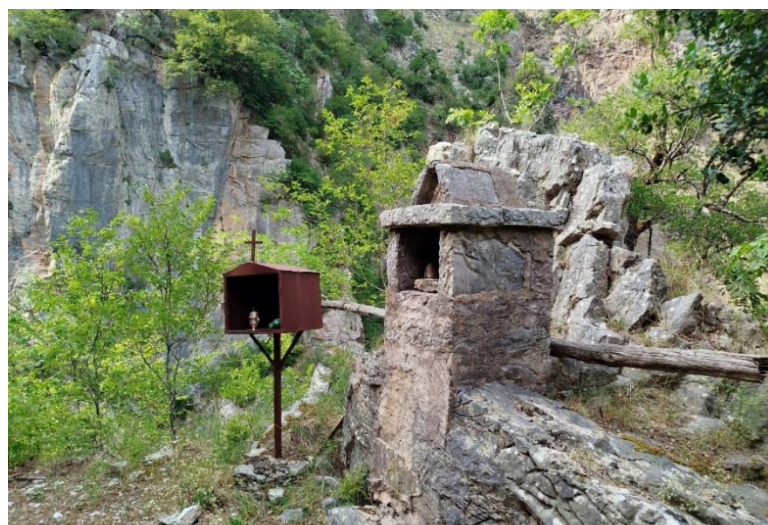
τοπίο με έλατα, πλατάνια, γάβρους κ.ά. σε καλογραμμένο μονοπάτι από το οποίο, αλλού ανηφορικά και αλλού κατηφορικά, περνώντας από μερικές νεροσυρμές και ατενίζοντας μέσα από τις πυκνές φυλλωσιές τη Μονή της Στάνας απέναντι και δεξιά καθώς και βορεινά τις κορυφές Σαλαγιάννη και Αρκούδι, καταλήγουμε σε εντυπωσιακό μονοπάτι σκαλισμένο κυριολεκτικά και για μεγάλη απόσταση στον βράχο όπου δεξιά γκρεμός, με συνοδεία πάντα τη βοή του Ασπρορέματος και φτάνουμε σε γέφυρα. Ακολουθεί απότομη ανάβαση σε πυκνή βλάστηση, περνάμε από μοναδικό για την Ελλάδα δάσος αρκουδοπούρνιου (*Ilex aquifolium*) και καταλήγουμε σε ξέφωτο όπου και η πρώτη διανυκτέρευση. Ημέρα ζεστή, αλλά η χρήση του υπνόσακου απαραίτητη.

Τη δεύτερη ημέρα συνεχίζουμε προς το ερειπωμένο χωριό Ασπρόρεμα, το οποίο αν και

προσεγγίζουμε, προτιμούμε να ακολουθήσουμε χωματόδρομο δεξιά, όπου μετά από ώρες ανηφορικής πορείας βρισκόμαστε κάτω από την κορυφή Τσούκα του Σιάκα. Η θέα στις γύρω κορυφές αποτελεί ουσιαστικά μία θάλασσα βουνών: Καλόγηρος, Λιάκουρα, Τούρλα, Φτέρη, Κουρούνα, Πλάκα, Αρκούδι και Σαλαγιάννη.

Οι χαραδρώσεις πολύ βαθιές, απότομες, κατάφυτες, φαντάζουν απροσπέλαστες. Η ανάβαση στην κορυφή γίνεται από μερικούς ενώ οι υπόλοιποι συνεχίζουμε την πορεία προς το χωριό Τρίδενδρο κάτω από ανελέητο ήλιο. Η συνάντηση με εκείνους που ανέβηκαν στην κορυφή Τσούκα του Σιάκα γίνεται αρκετά αργότερα

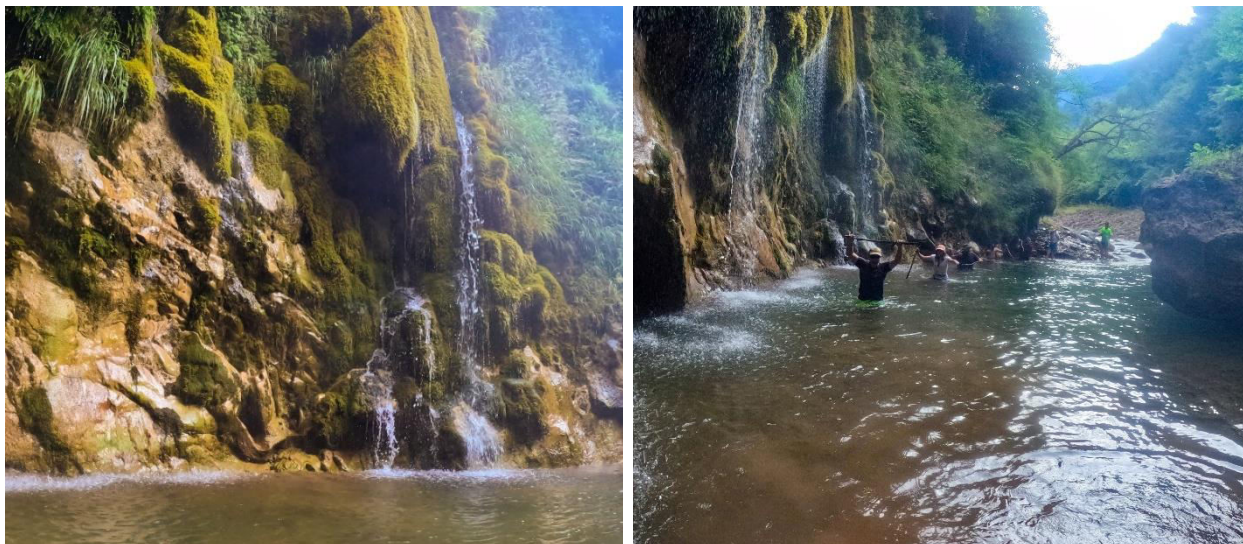
σε πηγή που ανέλπιστα βρέθηκε μπροστά μας και κυριολεκτικά βοήθησε να συνεχιστεί ανεμπόδιστα η πορεία μας. Οι ερωτήσεις αρκετές για τα φυτά που βρίσκαμε, άγριες κορομηλιές, περδικάκι, γαλαζάκανθο και βεβαίως αρωματικά όπως άφθονη ρίγανη

και τσάι του βουνού. Το γαλαζάκανθο λόγω της μη βόσκησης από τα κτηνοτροφικά ζώα έχει κατακλείσει μερικές εκτάσεις των βοσκοτόπων.

Κατάκοποι φτάνουμε στο χωριό Τρίδενδρο και εποχούμενοι σε αγροτικά επιστρέφουμε στην αρχή του μονοπατιού της προηγούμενης ημέρας και στο χωριό Επιανιά όπου ηρεμήσαμε και με το καλό φαγητό σε μία από τις δύο ταβέρνες του χωριού. Τα μέρη που περάσαμε ήταν όντως άγρια, απομονωμένα, αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι μέχρι και τη δεκαετία του '50 στην περιοχή δρούσε ο Ντελή Δήμος, τελευταίος ληστής της ληστοκρατούμενης περιόδου στη χώρα μας,

εξ' ου και η κορυφή με το όνομα Ντελιδήμι που αντικρίζει κανείς από Τσούκα του Σιάκα.

Διανυκτέρευση κοντά στη συμβολή του Ασπρορέματος με τον Αγραφιώτη και νωρίς την άλλη ημέρα με τα αυτοκίνητά μας φτάνουμε στο σημείο Όσκληνη από όπου δυσδιάκριτο μονοπάτι κατηφορίζει και φτάνει στην περίφημη Τρύπα του Αγραφιώτη όπου το θέαμα του καταρράκτη εκεί πανέμορφο, κυριολεκτικά θυμίζει

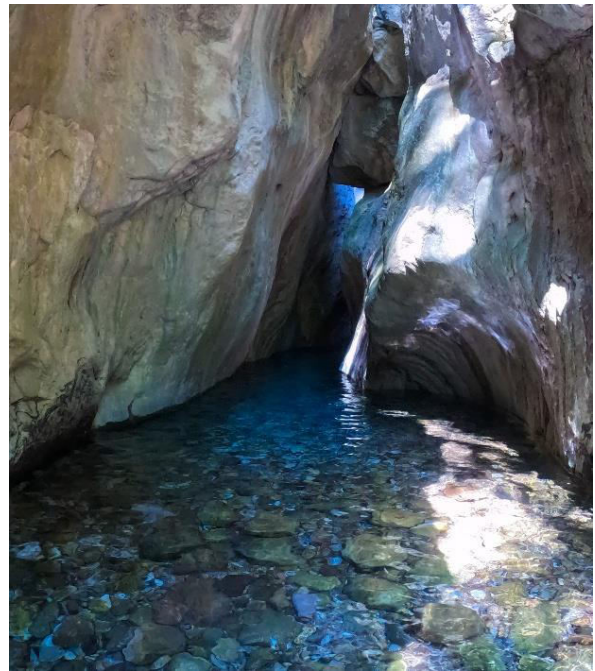

σε μικρογραφία του Πάντα Βρέχει του Κρικελλοπόταμου. Η πορεία συνεχίζεται μέσα στο ποτάμι μέχρις ότου αντικρίσουμε δεξιά μας τη γέφυρα του Φτεριώτικου ρέματος στο σημείο Ανηφόρα όπου και το περίφημο, απόλυτα ανηφορικό μονοπάτι προς τα Επινιανά.

Το Φτεριώτικο ρέμα οδηγεί μετά από πορεία μιας ώρας περίπου στην περίφημη Άπατη.

Η όλη πορεία προς και μέσα στην Άπατη περιγράφεται σε προηγούμενο άρθρο μας που εμφανίζεται στην ιστοσελίδα του ΓΠΑ. Αξίζει κανείς να το αναζητήσει:

https://www2.aua.gr/sites/default/files/attachedfiles/to_perasma_tis_apatis_sto_fteriotiko_rema.pdf. Σημειώνεται ότι η περιγραφή αυτή, αλλά και μίας λίγο παλαιότερης στο περιοδικό Πεμπτούσια αποτέλεσε την αφορμή αρκετοί να έχουν επισκεφθεί το μοναδικό αυτό μέρος.

Την ίδια ημέρα περνώντας από την Βαρβαριάδα και αφήνοντας πίσω μας την κοιλάδα του Αγραφιώτη, αριστερά φτάσαμε στο χωριό Κρέντη και Κεράσοβο

(Κερασοχώρι) και αργά το απόγευμα φτάσαμε στην Βίνιανη όπου και έγινε η τελευταία διανυκτέρευση. Πρωί της επόμενης ημέρας έγινε επίσκεψη στο ιστορικό γεφύρι της Βινιάδης και αναχωρήσαμε για Καρπενήσι και Αθήνα.

Χαραγμένο θα μείνει στο μυαλό μας, ακόμη και σε εμάς που έχουμε επισκεφτεί αρκετές φορές την περιοχή, το πολυδαίδαλο του τοπίου με τους χιώδεις γκρεμούς, τις κρυφές κοιλάδες, μονοπάτια, τα πολυάριθμα ρέματα και νεροσυρμές και τα μύρια συναισθήματα που μας κατέκλυσαν και μας κατακλύζουν κάθε φορά.

Επιμέλεια κειμένου
Ομότ. Καθ. Ν. Εμμανουήλ

Φωτογραφίες: Αγαλόπουλος Νίκος, Κικιώνης Κωνσταντίνος.